

Bruxelles, den 10. februar 2017
(OR. en)

6190/17

**Interinstitutionel sag:
2016/0148 (COD)**

**CONSOM 41
MI 120
COMPET 90
TELECOM 36
JUSTCIV 25
DIGIT 20
IND 35
CODEC 198**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	5870/17
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EØS-relevant tekst) - Formandskabets kompromis

Hermed følger til delegationerne den kompromistekst, der skal forelægges for Rådet (konkurrenceevne) den 20. februar 2017.

Ny tekst i forhold til Kommissionens forslag er angivet med **fed skrift og understregning**, og udeladelser er angivet med skarp parentes [...].

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om
forbrugerbeskyttelse**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004² skal der indføres harmoniserede regler og procedurer for at lette samarbejdet mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om grænseoverskridende forbrugerbeskyttelse. I henhold til artikel 21a skal der foretages en revision af effektiviteten af og de operationelle mekanismer i denne forordning, og i overensstemmelse med denne artikel konkluderede Kommissionen, at forordning (EF) nr. 2006/2004 ikke er tilstrækkelig til effektivt at tackle udfordringerne med håndhævelse i det indre marked, navnlig i det digitale indre marked.

¹ EUT C 108 af 30.4.2004, s. 86.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

- (2) I strategien for det digitale indre marked, som Kommissionen vedtog den 6. maj 2015, blev behovet for at styrke forbrugernes tillid gennem en hurtigere og mere fleksibel og ensartet håndhævelse af forbrugerreglerne identificeret som en af prioriteterne. I strategien for det indre marked, som Kommissionen vedtog den 28. oktober 2015, blev det gentaget, at håndhævelsen af EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning bør styrkes yderligere ved forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde.
- (3) Den deraf følgende ineffektive håndhævelse af grænseoverskridende overtrædelser, navnlig i det digitale miljø, gør det muligt for erhvervsdrivende at undvige håndhævelse ved at flytte inden for EU, hvilket medfører konkurrenceforvridning for lovlydige erhvervsdrivende, der opererer enten i hjemlandet eller på tværs af grænserne, og dermed direkte skader forbrugerne og undergraver forbrugertilliden til grænseoverskridende transaktioner og det indre marked. Der er derfor behov for en højere grad af harmonisering, hvorved der indføres et effektivt håndhævelsessamarbejde mellem de kompetente offentlige håndhævelsesmyndigheder, med henblik på at opdage, undersøge og beordre overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser bragt til ophør.
- (4) Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 blev der indført et netværk af kompetente offentlige myndigheder i hele EU. En effektiv koordinering mellem de forskellige kompetente myndigheder, der deltager i netværket, samt andre offentlige myndigheder på medlemsstatsplan, er nødvendig. Det centrale forbindelseskontors koordinerende rolle bør overlades til en [...] **offentlig** myndighed i hver medlemsstat, som har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at varetage denne vigtige rolle [...].

Medlemsstaterne opfordres til at udpege en af de kompetente myndigheder, jf. denne forordning, til centralt forbindelseskontor.

- (5) Forbrugerne bør også beskyttes mod [...] overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, [...] **der allerede er ophørt**, men hvis skadelige virkninger kan fortsætte [...], efter at overtrædelserne er ophørt. De kompetente myndigheder bør have de nødvendige beføjelser til at undersøge og kræve sådanne overtrædelser bragt til ophør i fremtiden **for at undgå en gentagelse heraf**.
- (6) De kompetente myndigheder bør have et minimum af undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser til at anvende denne forordning effektivt, til at samarbejde med hinanden og til at afskrække erhvervsdrivende fra at begå overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser. Disse beføjelser bør være tilstrækkelige til at tackle udfordringerne med håndhævelse i forbindelse med e-handel og det digitale miljø, når en erhvervsdrivendes mulighed for let at skjule eller ændre sin identitet giver anledning til særlig bekymring. **De kompetente myndigheder bør derfor kunne anmode om, at alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i deres medlemsstat og/eller alle fysiske eller juridiske personer, herunder f.eks. betalingstjenesteudbydere, internetudbydere, teleoperatører, domæneregistre og -registratorer samt udbydere af hostingtjenester, tilvejebringer alle relevante oplysninger med henblik på at klarlægge, om der er tale om en overtrædelse inden for EU eller en udbredt overtrædelse.** Disse beføjelser bør sikre, at bevismateriale lovligt kan udveksles mellem de kompetente myndigheder med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse på samme niveau i alle medlemsstater.
- (6a) Hver medlemsstat [...] bør sikre, at alle kompetente myndigheder inden for dens kompetence har alle de minimumsbeføjelser, der er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af denne forordning. Forudsat imidlertid at alle beføjelser om nødvendigt kan udøves effektivt i forbindelse med alle overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, af mindst én kompetent myndighed, kan medlemsstaterne beslutte ikke at tildele alle beføjelser til hver enkelt kompetent myndighed. Medlemsstaterne kan også beslutte at overdrage visse opgaver i denne forordning til udpegede organer i overensstemmelse med forordningens bestemmelser. Medlemsstaterne bør imidlertid ikke være forpligtet til at inddrage udpegede organer i anvendelsen af denne forordning.**

- (6b) Gennemførelsen og udøvelsen af beføjelser i forbindelse med anvendelsen af denne forordning bør være forholdsmæssig og passende i forhold til overtrædelsens karakter og dens faktiske eller potentielle skade. De kompetente myndigheder bør tage højde for alle sagens kendsgerninger og omstændigheder og vælge de bedst egnede foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere overtrædelsen. Disse foranstaltninger bør være forholdsmæssige, effektive og have afskrækkende virkning.**
- (6c) Gennemførelsen og udøvelsen af beføjelser i forbindelse med anvendelsen af denne forordning bør også være i overensstemmelse med anden EU-lovgivning og national lovgivning, navnlig med gældende retssikkerhedsgarantier og principper for grundlæggende rettigheder. Eftersom udøvelsen af beføjelser i forbindelse med anvendelsen af denne forordning kan påvirke grundlæggende rettigheder, som f.eks. beskyttelse af ejendom, fri udøvelse af erhvervsvirksomhed, ret til privatlivets fred og ytringsfrihed, bør medlemsstaterne fortsat kunne fastsætte betingelser og begrænsninger for udøvelsen af beføjelser i deres nationale ret. Hvis der f.eks. kræves en forhåndstilladelse fra den berørte medlemsstats judicielle myndighed for at få adgang til fysiske eller juridiske personers bygninger i overensstemmelse med national ret, bør beføjelsen til at opnå adgang til disse bygninger kun anvendes, når denne forhåndstilladelse er opnået.**
- (7) Medlemsstaterne kan vælge, om de kompetente myndigheder skal udøve disse beføjelser direkte under egen deres myndighed, **med bistand fra andre offentlige myndigheder, ved inddragelse af udpegede organer** eller ved indbringelse af sagen for de kompetente domstole. [...] Medlemsstaterne bør sikre, at disse beføjelser [...] udøves effektivt og rettidigt [...].

- (8) Når de kompetente myndigheder reagerer på anmodninger, der er fremsat gennem mekanismen for gensidig bistand, bør de, hvor det er relevant, også gøre brug af andre beføjelser eller foranstaltninger, der er tillagt dem på nationalt plan, herunder beføjelsen til at rejse tiltale eller henvise sager til retsforfølgning. Det er af største betydning, at domstole og andre myndigheder, navnlig dem, der er involveret i straffesager, har de nødvendige midler og beføjelser til at samarbejde effektivt og rettidigt med de kompetente myndigheder.
- (9) De kompetente myndigheder bør kunne indlede undersøgelser på eget initiativ, hvis de bliver bekendt med overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser på andre måder end ved forbrugerklager. Dette er navnlig nødvendigt for at sikre et effektivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, når der skal gribes ind over for udbredte overtrædelser.
- (10) De kompetente myndigheder bør have adgang til alt nødvendigt bevismateriale, alle nødvendige data og oplysninger med henblik på at klarlægge, om der er tale om en overtrædelse inden for EU eller en udbredt overtrædelse, navnlig med henblik på at identificere den ansvarlige erhvervsdrivende, uanset hvem der er i besiddelse af dette bevismateriale, disse oplysninger eller data, uanset hvor det/de befinder sig og uanset deres format. De kompetente myndigheder bør direkte kunne kræve, at tredjeparter i den digitale værdikæde fremlægger alt nødvendigt bevismateriale og alle nødvendige data og oplysninger **i overensstemmelse med direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked.**
- (10a) Oplysninger, der udveksles mellem kompetente myndigheder, bør være omfattet af strenge garantier for fortrolighed og tavshedspligt for at sikre, at undersøgelserne ikke kompromitteres, eller at sælgerens eller leverandørens rygte ikke lider urimelig skade.**
- (11) De kompetente myndigheder bør kunne kontrollere overholdelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilvejebringe bevis for overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser, [...] **herunder** dem, der finder sted [...] efter købet af varer og tjenesteydelser. De bør derfor have beføjelse til at [...] købe varer eller tjenesteydelser under en skjult identitet **for at opdage overtrædelser, som f.eks. afvisning af at gennemføre forbrugerens ret til at hæve aftalen i tilfælde af aftaler vedrørende fjernsalg.**

(12) Navnlig i det digitale miljø bør de kompetente myndigheder kunne bringe overtrædelser til ophør hurtigt og effektivt, især når den erhvervsdrivende, der sælger varer eller tjenesteydelser, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig [...] skade for forbrugerne, bør [...] de kompetente myndigheder **i overensstemmelse med national ret** kunne vedtage foreløbige foranstaltninger [...], herunder [...] **begrænse eller blokere adgang til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugerne får adgang til en onlinegrænseflade.** [...] De kompetente myndigheder bør endvidere have beføjelse til [...] **at begrænse eller afbryde adgangen til en onlinegrænseflade, kræve, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugeren får adgang til en onlinegrænseflade, eller kræve fjernelse eller ændring af digitalt indhold, hvis der ikke findes andre effektive metoder til at bringe ulovlig adfærd til ophør.**

(12a) De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med denne forordnings formål, og idet vigtigheden af de erhvervsdrivendes vilje til at handle i overensstemmelse med forbrugerbeskyttelseslovgivningen og afhjælpe følgerne af deres overtrædelser understreges, have en mulighed for at nå til enighed med de erhvervsdrivende om forpligtelser, der indeholder trin, som skal tages, og foranstaltninger, som skal træffes af den erhvervsdrivende med hensyn til overtrædelser, navnlig for at bringe overtrædelserne til ophør.

(13) For at sikre, at erhvervsdrivende i tilstrækkelig grad afskrækkes fra at begå eller gentage overtrædelser, og at de ikke drager fordel af sådanne overtrædelser, bør de regler om sanktioner, som medlemsstaterne har vedtaget i overensstemmelse med kravene i EU's lovgivning om beskyttelse af forbrugerinteresser, også finde anvendelse på overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, **og de kompetente myndigheder bør om muligt tage højde for overtrædelsens samlede skade i de berørte medlemsstater.** [...]

- (14) [...]
- (15) Effektiviteten af mekanismen for gensidig bistand bør forbedres. De oplysninger, der anmodes om, bør tilvejebringes rettidigt, og de nødvendige **undersøgelses- og** håndhævelsesforanstaltninger bør også vedtages rettidigt. [...] **De kompetente myndigheder bør** [...] reagere på anmodninger om oplysninger og håndhævelse **inden for fastsatte frister, medmindre der gives særlige begrundelser for forsinkelsen.** [...]
- (16) Kommissionen [...] **bør** være bedre i stand til at koordinere og overvåge, hvordan mekanismen for gensidig bistand fungerer, [...] og afgive udtalelser til medlemsstaterne, når der opstår problemer. Kommissionen [...] **bør** også være bedre i stand til effektivt og hurtigt at bistå de kompetente myndigheder med at bilægge tvister om fortolkningen af deres forpligtelser i henhold til mekanismen for gensidig bistand.

(17) Der bør fastlægges harmoniserede regler for fastsættelsen af proceduren for koordinering, [...] undersøgelse og håndhævelse af udbredte overtrædelser. Koordinerede foranstaltninger til imødegåelse af udbredte overtrædelser bør sikre, at de kompetente myndigheder kan vælge de mest egnede og effektive værktøjer til at bringe udbredte overtrædelser til ophør [...].

(17a) De kompetente myndigheder, der er berørt af en udbredt overtrædelse, bør iværksætte en koordineret foranstaltning efter fælles aftale. For at fastsætte, hvilke kompetente myndigheder der er berørt af en udbredt overtrædelse, bør der tages højde for alle overtrædelsens aspekter, herunder den erhvervsdrivendes hjemsted eller bopælssted, hvor den erhvervsdrivendes aktiver befinder sig, hvor de forbrugere, der har lidt skade som følge af overtrædelsen, befinder sig og den erhvervsdrivendes salgssteder, f.eks. butikker og websteder.

(17b) De berørte kompetente myndigheder bør koordinere deres undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger i den koordinerede foranstaltning for at håndtere overtrædelsen effektivt og bringe den til ophør eller forbyde den. Med henblik herpå bør der udveksles bevismateriale og andre nødvendige oplysninger mellem de kompetente myndigheder, og der bør tilbydes den nødvendige bistand. De berørte kompetente myndigheder bør på en koordineret måde træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe den udbredte overtrædelse til ophør eller forbyde den.

(17c) Omfanget af den enkelte kompetente myndigheds deltagelse i en koordineret foranstaltning bør stå i passende forhold til omfanget af de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som den kompetente myndighed skal træffe. Deltagelse i en koordineret foranstaltning bør derfor ikke pålægge de kompetente myndigheder en urimelig byrde. De kompetente myndigheder bør være forpligtet til kun at træffe de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at fremskaffe det nødvendige bevismateriale med hensyn til den udbredte overtrædelse, og til at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. Mangel på tilgængelige ressourcer hos den berørte kompetente myndighed bør imidlertid ikke betragtes som en gyldig begrundelse for ikke at deltage i en koordineret foranstaltning.

(17d) De berørte kompetente myndigheder, som deltager i en koordineret foranstaltning, bør kunne gennemføre nationale undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til samme overtrædelse. Samtidig bør den kompetente myndigheds forpligtelse til sammen med andre berørte kompetente myndigheder at koordinere sine undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger inden for rammerne af den koordinerede foranstaltning imidlertid stadig være gældende, medmindre det er sandsynligt, at undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der træffes uden for rammerne af den koordinerede foranstaltning, vil sikre, at den udbredte overtrædelse bringes til ophør eller forbydes hurtigt og effektivt. I disse særlige tilfælde bør de kompetente myndigheder have ret til at deltage i den koordinerede foranstaltning.

(18) [...]

- (19) [...] Kommissionen bør arbejde tættere sammen med medlemsstaterne for at forhindre, at der finder omfattende overtrædelser sted. Den bør derfor aktivt underrette de kompetente myndigheder om enhver mistanke om overtrædelser i henhold til denne forordning. Hvis Kommissionen f.eks. ved at overvåge de kompetente myndigheders varslinger har en begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse[...] har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade forbrugere i mindst tre fjerdedele af medlemsstaterne, der tilsammen tegner sig for mindst tre fjerdedele af EU's befolkning, bør den gennem de kompetente myndigheder og de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af den påståede overtrædelse, underrette medlemsstaterne og i underretningen angive begrundelsen for en koordineret foranstaltning. De berørte kompetente myndigheder bør på baggrund af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for dem, gennemføre fyldestgørende undersøgelser. Hvis disse undersøgelser viser, at der eventuelt finder en overtrædelse sted, bør de kompetente myndigheder, der er berørt af den påståede overtrædelse, iværksætte en koordineret foranstaltning. En koordineret foranstaltning, der iværksættes efter Kommissionens underretning, koordineres af Kommissionen. Hvis det står klart, at medlemsstaten er berørt af overtrædelser, bør den deltage i en koordineret foranstaltning for at bidrage til at indsamle de nødvendige oplysninger og bevismaterialer vedrørende overtrædelser og bringe den til ophør eller forbyde den. For så vidt angår håndhævelsesforanstaltningerne bør straffesager og civile retssager i medlemsstaterne ikke berøres af anvendelsen af denne forordning. Ne bis in idem-princippet bør overholdes. Hvis den samme erhvervsdrivende gentager den samme handling eller undladelse, der udgør en overtrædelse, som allerede har været genstand for en håndhævelsesprocedure, der har bevirket, at overtrædelser er bragt til ophør eller er blevet forbudt, bør det imidlertid anses for en ny overtrædelse, og de kompetente myndigheder bør gribe ind over for den.

- (19a) De berørte kompetente myndigheder bør træffe de undersøgelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at fastsætte forholdene omkring den udbredte overtrædelse, navnlig den erhvervsdrivendes identitet, den erhvervsdrivendes handlinger eller udeladelser og overtrædelsens virkninger. De håndhævelsesforanstaltninger, der træffes, bør baseres på undersøgelsens resultat. Når det er relevant, bør undersøgelsens resultat og vurderingen af den udbredte overtrædelse fremlægges i en fælles holdning, som de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af den koordinerede foranstaltning, når til enighed om, og som rettes til de erhvervsdrivende, der er berørt af overtrædelsen. Den fælles holdning bør ikke udgøre en bindende afgørelse fra de kompetente myndigheder. Den bør imidlertid give modtageren mulighed for at blive hørt om de spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.**
- (20) I forbindelse med udbredte overtrædelser [...] bør retten til et forsvar for de pågældende erhvervsdrivende respekteres. Dette kræver navnlig, at den erhvervsdrivende har ret til at blive hørt og **under sagen** benytte det **officielle** sprog [...] **eller et af de officielle sprog, der anvendes til officielle formål i den medlemsstat, hvor den pågældende har hjemsted eller bopælssted** [...].

(21) [...] De berørte kompetente myndigheder bør inden for deres kompetence træffe de nødvendige efterforsknings- og håndhævelsesforanstaltninger. Virkningerne af de udbredte overtrædelser er imidlertid ikke begrænset til en enkelt medlemsstat. Derfor er det nødvendigt med samarbejde mellem de kompetente myndigheder for at håndtere udbredte overtrædelser og bringe dem til ophør eller forbyde dem.

(21a) Samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder (kontrolaktioner) er en anden form for koordinering af håndhævelsen, der har vist sig at være et effektivt værktøj mod overtrædelser, og som bør opretholdes og styrkes i fremtiden.

- (22) [...] Effektiv opdagelse af udbredte overtrædelser **bør understøttes ved at udveksle oplysninger mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen i form af varslinger, hvis der er begrundet mistanke om sådanne overtrædelser.** [...] Kommissionen bør koordinere funktionen af [...] udvekslingen af oplysninger.
- (23) Forbrugerorganisationer spiller en væsentlig rolle ved at informere forbrugerne om deres rettigheder og oplyse dem og beskytte deres interesser, herunder i forbindelse med bilæggelse af tvister. Forbrugerne bør tilskyndes til at samarbejde med de kompetente myndigheder om at styrke anvendelsen af forordningen. Forbrugerorganisationer, navnlig forbrugerorganisationer, til hvilke der kan delegeres håndhævelsesopgaver i henhold til denne forordning, og europæiske forbrugercentre, bør være i stand til underrette de kompetente myndigheder om formodede overtrædelser og udveksle oplysninger med dem, som er nødvendige for at opdage, undersøge og bringe overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser til ophør.
- (24) [...]

(25) [...] ³

(26) Udfordringerne med håndhævelsen når langt ud over EU's grænser, og de europæiske forbrugeres interesser bør beskyttes mod erhvervsdrivende fra tredjelande, som bevæger sig på kanten af loven. Der bør derfor forhandles internationale aftaler med tredjelande om gensidig bistand i forbindelse med håndhævelsen af lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser. Disse internationale aftaler bør omfatte emnet for denne forordning og bør forhandles på EU-plan for at sikre den bedst mulige beskyttelse af EU's forbrugere og et gnidningsløst samarbejde med tredjelande.

(27) [...] ⁴

³ [...]

⁴ [...]

(28) Undersøgelsesproceduren bør anvendes ved vedtagelsen af de retsakter, der er omhandlet i artikel [...] 43 [...] i denne forordning, da **den** retsakt [...] har et generelt anvendelsesområde.

(29) Denne forordning supplerer sektorspecifikke EU-regler om samarbejde mellem sektormyndigheder [...]. Denne forordning berører ikke andre samarbejdssystemer og -netværk, der er omhandlet i sektorspecifik EU-lovgivning. Denne forordning fremmer samarbejde og koordinering mellem forbrugerbeskyttelsesnetværket og netværk af tilsynsorganer og -myndigheder, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning.
Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af reglerne om retligt samarbejde.

(29a) Denne forordning berører ikke retten til at gøre krav på individuel eller kollektiv kompensation, som er underlagt national ret, og fastsætter ikke bestemmelser om håndhævelsen af disse krav.

(29b) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger bør finde anvendelse i forbindelse med denne forordning.

(30) Denne forordning berører ikke de eksisterende EU-regler om beføjelserne for nationale tilsynsorganer, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning. Når det er hensigtsmæssigt og muligt, anvender disse organer de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til EU-retten og national ret, til at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem eller til at bistå de kompetente myndigheder med at gøre dette.

(31) [...] ⁵⁶⁷⁸

5 [...]
6 [...]
7 [...]
8 [...]

- (32) Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rolle og beføjelser i forbindelse med beskyttelse af forbrugernes kollektive økonomiske interesser i spørgsmål vedrørende betalingskontotjenester og kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU¹⁰.
- (33) I betragtning af de eksisterende samarbejdsmekanismer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU finder mekanismen for gensidig bistand (kapitel III) ikke anvendelse på overtrædelser inden for EU som omhandlet i disse direktiver.
- (34) [...]

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

(35) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹¹ **og i medlemsstaternes forfatningsret.** Den bør derfor fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper. Når de kompetente myndigheder udøver de minimumsbeføjelser, der er fastsat i denne forordning, bør de finde en passende balance mellem de interesser, der er beskyttet af de grundlæggende rettigheder, såsom et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, friheden til at drive virksomhed og informationsfrihed.

Endvidere bør anvendelsen af denne forordning ikke være til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres grundlæggende regler og principper for pressefrihed og ytringsfrihed.

(36) Målet med denne forordning, nemlig samarbejde mellem de nationale myndigheder, der er ansvarlige for håndhævelsen af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke alene kan sikre samarbejde og koordinering, og kan derfor på grund af forordningens territoriale og personlige anvendelsesområde bedre gennemføres på EU-plan. EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. **Forordning (EU) 2016/679 bør respekteres for at sikre beskyttelse af rettigheder og frihedsrettigheder, herunder de fornødne garantier for de registrerede, i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger.**

(37) Forordning (EF) nr. 2006/2004 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹¹ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning fastsættes de betingelser, hvorunder de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der er udpeget som ansvarlige for håndhævelse af [...] **EU's** lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, samarbejder med hinanden og med Kommissionen med henblik på at sikre overholdelse af nævnte lovgivning og et velfungerende indre marked samt forbedre beskyttelsen af forbrugernes økonomiske interesser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på overtrædelser inden for EU **og** udbredte overtrædelser, jf. artikel 3, henholdsvis litra b) og c), **selv om disse overtrædelser er ophørt, før håndhævelsen begynder eller er afsluttet.**
2. [...]

3. Denne forordning berører ikke EU-reglerne om international privatret, herunder navnlig reglerne om værneting og lovvalg.
4. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af reglerne om retligt samarbejde i straffesager og civilsager, herunder navnlig de europæiske retlige netværk, **og anvendelsen af retlige instrumenter vedrørende det retlige samarbejde i straffesager.**
5. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes opfyldelse af sådanne yderligere forpligtelser i forbindelse med gensidig bistand med henblik på beskyttelse af forbrugernes kollektive økonomiske interesser, herunder straffesager, som følger af andre retsakter, bl.a. bilaterale eller multilaterale aftaler.
6. **Kapitel III i denne forordning finder ikke anvendelse på overtrædelser inden for EU**
[...] i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.
7. [...]

(a) [...]

b) [...]

8. Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF¹².

9. Denne forordning berører ikke forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område¹³.

10. Denne forordning berører ikke relevant EU-ret vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

11. Denne forordning berører ikke national ret vedrørende kompensation til forbrugere, der har lidt skade som følge af overtrædelse af EU's lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) "**EU's** lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser": direktiverne i bilaget som gennemført i medlemsstaternes interne retsorden og de forordninger, der er anført i bilaget

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

¹³ **Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).**

b) "overtrædelser inden for EU": enhver [...] handling eller undladelse, der er i strid med **EU's** lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted, hvor den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller hvor den erhvervsdrivendes bevismateriale eller aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig

c) "udbredte overtrædelser": [...]

1) enhver handling eller undladelse, der er i strid med **EU's** lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i mindst to medlemsstater ud over den, hvor handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted, eller hvor den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller hvor den **erhvervsdrivendes** bevismateriale eller aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig [...], eller

2) enhver [...] handling eller undladelse [...], der er i strid med **EU's** lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, og som har **skadet, skader eller sandsynligvis vil skade forbrugernes kollektive interesser, og** som har fælles træk, f.eks. samme ulovlige praksis, tilsidesættelse af den samme interesse, [...] **og** som de finder sted samtidigt og er **begået af den samme erhvervsdrivende** i mindst [...] **tre** medlemsstater

ca) "kompetent myndighed": enhver offentlig myndighed enten på nationalt, regionalt eller lokalt plan med ansvar for at håndhæve EU's lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, og som er udpeget i henhold til artikel 5, stk. 1

- cb) "centralt forbindelseskantor": den offentlige myndighed i hver medlemsstat, som er udpeget til at være ansvarlig for at koordinere anvendelsen af denne forordning i den pågældende medlemsstat**
- d) "bistandssøgende myndighed": den kompetente myndighed, som fremsætter en anmodning om gensidig bistand
- e) "bistandssøgt myndighed": den kompetente myndighed, som modtager en anmodning om gensidig bistand
- ea) "udpeget organ": en instans, der har en legitim interesse i, at overtrædelser af EU's lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser, bringes til ophør eller forbydes, og som er udpeget af en kompetent myndighed med henblik på at indsamle de nødvendige oplysninger og træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, som de råder over i henhold til national ret, for på den kompetente myndigheds vegne at bringe overtrædelserne til ophør eller forbyde dem**
- f) "erhvervsdrivende": enhver fysisk eller juridisk person, der, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession, herunder gennem en anden person, der handler i dennes navn eller på dennes vegne
- g) [...]
- h) [...]

- i) "[...] forbrugernes kollektive interesser": [...] interesserne hos en række forbrugere, der [...] lider skade eller sandsynligvis vil lide skade som følge af overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser [...]
- ia) "onlinegrænseflade": enhver form for software, herunder et websted eller dele af et websted og applikationer, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som fungerer som en måde at give forbrugere adgang til den erhvervsdrivendes varer eller tjenesteydelser på.

Artikel 4

Meddelelse af forældelsesfrister for overtrædelser

1. [...]
2. [...]
3. [...]

De centrale forbindelseskontorer meddeler Kommissionen de forældelsesfrister, der finder anvendelse i deres jurisdiktion i forbindelse med at træffe håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 8, stk. 3. Kommissionen sammenfatter de meddelte forældelsesfrister og stiller sammendraget til rådighed for de kompetente myndigheder.

KAPITEL II

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG DERES BEFØJELSER

Artikel 5

Kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer

1. Hver medlemsstat udpeger [...] de kompetente myndigheder [...] **og det centrale forbindelseskantor, som har ansvaret for anvendelsen af denne forordning.**
2. De kompetente myndigheder opfylder deres forpligtelser i henhold til denne forordning, som om de handler på vegne af forbrugerne i deres egen medlemsstat og for egen regning.
3. [...]
4. **I hver medlemsstat** er det centrale forbindelseskantor ansvarligt for koordineringen af de undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter vedrørende overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser, der iværksættes af de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder, jf. artikel 6, [...] **og, hvis det er relevant,** udpegede organer, jf. artikel [...] **6a** [...].

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer har de ressourcer, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning [...], herunder tilstrækkelige budgetmæssige og andre ressourcer, ekspertise, procedurer og andre ordninger.
6. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for, at deres respektive opgaver er klart definerede, og at der er et tæt samarbejde mellem disse myndigheder, således at de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.

Artikel 6

[...] Samarbejde med henblik på anvendelse af denne forordning i medlemsstaterne

1. [...] **Hver medlemsstat [...] sikrer med henblik på korrekt anvendelse af denne forordning, at dens kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder og, hvis det er relevant, udpegede organer samarbejder effektivt med hinanden.**
2. [...] **A**ndre offentlige myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 [...], træffer **efter anmodning fra en kompetent myndighed** alle de nødvendige [...] foranstaltninger, som de råder over i henhold til national ret, **med henblik på** at bringe overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de andre offentlige myndigheder har de nødvendige midler og beføjelser til effektivt at samarbejde med de kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Disse andre offentlige myndigheder underretter regelmæssigt den kompetente myndighed om de foranstaltninger, der er truffet som led i anvendelsen af denne forordning.
4. [...]
5. [...]

Artikel 6a

De udpegede organers rolle

1. En kompetent myndighed ("instruerende myndighed") kan, hvor det er relevant og i overensstemmelse med national ret, pålægge et udpeget organ at indsamle de nødvendige oplysninger om en overtrædelse inden for EU eller om en udbredt overtrædelse eller træffe de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den, hvis både den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed eller alle de berørte kompetente myndigheder efter høring af den bistandssøgende myndighed eller andre berørte kompetente myndigheder er enige om, at det herigennem er sandsynligt, at de nødvendige oplysninger vil blive indhentet, eller at overtrædelsen vil blive bragt til ophør eller forbudt på en mindst lige så effektiv måde som en handling fra den instruerende myndigheds side.

2. Hvis den bistandssøgende myndighed eller de andre berørte myndigheder er af den opfattelse, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, underretter de omgående den instruerende myndighed skriftligt, idet de begrundet deres holdning. I tilfælde af uenighed henviser den instruerende myndighed spørgsmålet til Kommissionen, der omgående afgiver en udtalelse.
3. Hvis det udpegede organ ikke indhenter de nødvendige oplysninger eller ikke omgående bringer overtrædelsen til ophør eller forbyder den, eller når de berørte kompetente myndigheder ikke er enige om, at det udpegede organ kan pålægges opgaven i henhold til stk. 1, gælder den instruerendes myndigheds forpligtelse til at træffe den nødvendige undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltning fortsat.
4. Den instruerende myndighed træffer alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre udbredelse af oplysninger, der er omfattet af reglerne om fortrolighed og tavshedspligt, jf. artikel 41.

Artikel 7

Oplysninger og lister

1. Hver medlemsstat meddeler omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnene på de kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer, de udpegede organer, jf. artikel [...] **6a**, og de enheder, der deltager i varslingsmekanismen, jf. artikel 34, samt eventuelle ændringer heri.
2. Kommissionen fører og opdaterer en offentligt tilgængelig liste over centrale forbindelseskontorer, kompetente myndigheder, udpegede organer og enheder, **jf. artikel 35**, på sit websted.

De kompetente myndigheders minimumsbeføjelser

1. Hver kompetent myndighed har de undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, der er nævnt **i stk. 2, 3, 4 og 5**, og som er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, og udøver dem [...] **på de betingelser, der er fastsat i artikel 9.**
- 1a. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte ikke at tildele alle beføjelser til hver enkelt kompetent myndighed, forudsat at enhver beføjelse om nødvendigt kan udøves effektivt i forbindelse med enhver overtrædelse, som er omfattet af denne forordning, på de betingelser, der er fastsat i artikel 9.**
2. [...] **Kompetente myndigheder** skal mindst have følgende **undersøgelses**beføjelser [...]:
 - a) have adgang til alle relevante dokumenter, data eller oplysninger vedrørende **overtrædelser inden for EU og udbredte** overtrædelser [...], uanset deres form, format eller det medium eller sted, hvorpå de er lagret
 - b) kræve, at **alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i den kompetente myndigheds medlemsstat og/eller enhver fysisk eller juridisk person** tilvejebringer [...] alle relevante oplysninger, data eller dokumenter, uanset deres form, format eller det medium eller sted, hvorpå de er lagret, med henblik på [...] at **fastslå, om der finder en overtrædelse inden for EU eller en udbredt overtrædelse sted, og fastsætte forholdene omkring denne overtrædelse, herunder opsporing** af finansielle strømme og datastrømme eller forvisse sig om identiteten af de personer, der er involveret i finansielle strømme og datastrømme, bankkontooplysninger og ejerskab til websteder

- c) [...]
- d) udføre de nødvendige kontrolbesøg af **virksomheder**, [...] bygninger og [...] transportmidler på stedet eller [...] anmode andre myndigheder om at gøre dette for at undersøge, beslaglægge, tage eller få kopier af oplysninger, data eller dokumenter, uanset det medium, hvorpå de er lagret, [...] **beslaglægge** alle [...] oplysninger, data eller dokumenter i et nødvendigt tidsrum, og i det omfang det er nødvendigt for kontrolbesøget, anmode en repræsentant for eller et medlem af den pågældende erhvervsdrivendes personale om at redegøre for faktiske forhold, oplysninger eller dokumenter vedrørende genstanden for kontrolbesøget og registrere svarene
- e) købe varer eller tjenesteydelser som testkøb og, **hvor det er nødvendigt, handle under en skjult identitet** med henblik på at opdage **overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser** [...] og tilvejebringe bevismateriale [...].
- f) [...]
- g) [...]

h) [...]

i) [...]

j) [...]

k) [...]

l) [...]

m) [...]

n) [...]

o) [...]

p) [...]

q) [...]

3. De kompetente myndigheder har mindst følgende håndhævelsesbeføjelser:

- a) vedtage foreløbige foranstaltninger med henblik på at forebygge risikoen for alvorlig skade for forbrugernes kollektive interesse**
- b) forsøge at opnå eller acceptere tilsagn fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den pågældende overtrædelse inden for EU eller den udbredte overtrædelse, om at bringe overtrædelsen til ophør**
- c) kræve skriftligt, at den erhvervsdrivende bringer overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør**
- d) bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem**
- e) hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den, begrænse eller blokere adgang til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugerne får adgang til en onlinegrænseflade, herunder ved at anmode en tredjepart eller en anden offentlig myndighed om at gennemføre sådanne foranstaltninger, eller kræve fjernelse eller ændring af digitalt indhold med henblik på at forebygge alvorlig skade for forbrugernes kollektive interesser**

f) pålægge bøder eller tvangsbøder for overtrædelser inden for EU og udbredte overtrædelser og for manglende efterlevelse af en afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, et tilsagn eller en anden foranstaltning, som er vedtaget i medfør af denne forordning.

3a. Beføjelsen til at pålægge bøder for overtrædelser inden for EU eller en udbredt overtrædelse finder anvendelse på enhver overtrædelse af EU's lovgivning om beskyttelse af forbrugerinteresser, der indeholder bestemmelser om sanktioner. Dette berører ikke de nationale myndigheders beføjelser til at pålægge sanktioner, herunder bøder, i henhold til de betingelser, der er fastsat i national ret, selv om EU's lovgivning om beskyttelse af forbrugerinteresser ikke indeholder bestemmelser om sanktioner.

4. De kompetente myndigheder skal have beføjelse til at indlede undersøgelser eller procedurer på eget initiativ med henblik på at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem.

5. De kompetente myndigheder kan offentliggøre enhver endelig afgørelse, erhvervsdrivendes tilsagn eller kendelser, der er vedtaget i henhold til denne forordning, herunder offentliggøre navnet på den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelser inden for EU eller den udbredte overtrædelse.

Artikel 9

Udøvelse af minimumsbeføjelser

1. De [...] beføjelser, der er omhandlet i artikel 8, **udøves** [...] enten:

a) direkte **af de kompetente myndigheder** under deres egen myndighed

aa) om nødvendigt ved at gøre brug af andre kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder med henblik på anvendelsen af beføjelserne

ab) ved at inddrage udpegede organer, hvis det er relevant, eller

b) ved at indbringe sagen for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse, herunder i givet fald ved appel, såfremt der ikke gives medhold i begæringen om at træffe den nødvendige afgørelse.

2. [...] **Gennemførelsen og udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 8, i forbindelse med anvendelsen af denne forordning skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med denne forordning, EU-ret og national ret, herunder gældende retssikkerhedsgarantier og principper for grundlæggende rettigheder. De undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der vedtages med henblik på gennemførelse af denne forordning, skal være tilpassede til overtrædelsens karakter og faktiske eller potentielle skade.**

3. [...]

Artikel 10

[...]

KAPITEL III

MEKANISME FOR GENSIDIG BISTAND

Artikel 11

Anmodninger om oplysninger

1. En bistanðssøgt myndighed udleverer efter anmodning fra en **bistanðssøgende myndighed inden for 30 dage, medmindre der gives særlige begrundelser for forsinkelsen**, alle de relevante oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om der foreligger en overtrædelse inden for EU, og bringe denne overtrædelse til ophør, til den bistanðssøgende myndighed. [...]
2. Den bistanðssøgte myndighed gennemfører passende **og nødvendige** undersøgelser eller træffer enhver anden nødvendig eller relevant foranstaltning med henblik på at indsamle de oplysninger, der anmodes om. Disse undersøgelser gennemføres om nødvendigt med bistand fra andre offentlige myndigheder eller udpegede organer.
3. Efter anmodning fra den bistanðssøgende myndighed kan den bistanðssøgte myndighed tillade, at kompetente embedsmænd fra den bistanðssøgende myndighed ledsager embedsmændene fra den bistanðssøgte myndighed under undersøgelserne.
4. [...]
5. [...].

Anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger

1. En bistandssøgt myndighed træffer efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed alle nødvendige **og forholdsmæssige** håndhævelsesforanstaltninger med henblik på at sikre ophør af eller forbud mod overtrædelsen inden for EU [...] **ved at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 8, samt eventuelle yderligere beføjelser, som den er tillagt ved national ret. Den bistandssøgte myndighed fastlægger, hvilke passende håndhævelsesforanstaltninger der er nødvendige for at bringe overtrædelsen inden for EU til ophør eller forbyde den, og træffer dem omgående, men ikke senere end seks måneder efter at have modtaget anmodningen, medmindre der gives særlige begrundelser for forsinkelsen. Når det er relevant, pålægger den bistandssøgte myndighed den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen inden for EU, bøder eller tvangsbøder.**
2. [...]
3. Den bistandssøgte myndighed orienterer regelmæssigt [...] den bistandssøgende myndighed om de skridt og foranstaltninger, der er taget, **og om de skridt og foranstaltninger, som den agter at tage.** Den bistandssøgte myndighed underretter omgående gennem den i artikel 43 omhandlede database den bistandssøgende myndighed, de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og disses virkning på overtrædelsen inden for EU, herunder [...] [...] om der er blevet pålagt foreløbige foranstaltninger [...],

hvilke [...] **foranstaltninger** der er blevet [...] **vedtaget, og** [...] om [...] **disse**
foranstaltninger [...] er blevet gennemført.

4. [...]

5. [...]

Artikel 13

[...]

1. [...]

2. [...]
3. [...]
4. [...]
6. [...]

Artikel 14

Procedure for anmodninger om gensidig bistand

1. I anmodninger om gensidig bistand giver den bistanðssøgende myndighed tilstrækkelige oplysninger til at sætte den bistanðssøgte myndighed i stand til at imødekomme anmodningen, herunder eventuelt nødvendigt bevismateriale, der kun kan tilvejebringes i den bistanðssøgende myndigheds medlemsstat.

2. Anmodningerne sendes af den bistandssøgende myndighed til det centrale forbindelseskantor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat og til det centrale forbindelseskantor i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat til orientering. Det centrale forbindelseskantor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat videresender omgående anmodningen til den relevante kompetente myndighed.
3. Anmodninger om gensidig bistand og alle meddelelser i forbindelse hermed fremsættes skriftligt ved hjælp af standardformularer og fremsendes elektronisk via den database, der er omhandlet i artikel 43.
4. De berørte kompetente myndigheder aftaler, hvilke sprog der skal anvendes ved anmodninger om gensidig bistand og i alle meddelelser i tilknytning hertil.
5. Såfremt der ikke kan opnås enighed om sprog, sendes anmodningerne på det officielle sprog i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat og svarene på det officielle sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat. I så fald sørger hver kompetent myndighed for de nødvendige oversættelser af de anmodninger, svar og andre dokumenter, den modtager fra en anden kompetent myndighed.
6. Den bistandssøgte myndighed svarer den bistandssøgende myndighed og de centrale forbindelseskontorer i den bistandssøgende og bistandssøgte myndigheds medlemsstater direkte.

Artikel 15

Afvisning af at imødekomme en anmodning om gensidig bistand

1. En bistanðssøgt myndighed kan afvise at imødekomme en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 11 i en eller flere af følgende situationer:
 - a) Efter høring af den bistanðssøgende myndighed finder den, at **det står klart, at** den bistanðssøgende myndighed ikke har behov for de pågældende oplysninger for at fastslå, om en overtrædelse inden for EU har fundet sted, eller for at fastslå, om det med rimelighed må formodes, at en sådan overtrædelse vil finde sted.
 - b) Den bistanðssøgende myndighed er ikke enig i, at oplysningerne er underlagt bestemmelserne om fortrolighed og tavshedspligt i artikel 41.
 - c) **Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag eller afsagt en [...] dom [...], indgået et retsforlig eller afsagt en retskendelse** af judicielle myndigheder i den bistanðssøgte [...] myndigheds medlemsstat vedrørende den samme overtrædelse inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende.
 - d) **Udøvelsen af de nødvendige undersøgelses- eller håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt, eller der er allerede truffet en administrativ afgørelse vedrørende den samme overtrædelse inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat for at bringe overtrædelsen inden for EU til ophør eller forbyde den.**

2. En bistandssøgt myndighed kan afslå at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12 efter høring af den bistandssøgende myndighed i en eller flere af følgende situationer:

a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag [...] **eller afsagt en dom [...], indgået et retsforlig eller afsagt en retskendelse** af judicielle myndigheder i den bistandssøgte [...] myndigheds medlemsstat vedrørende den samme overtrædelse inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende.

aa) Udøvelsen af de nødvendige undersøgelses- eller håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt, eller der er allerede truffet en administrativ afgørelse vedrørende den samme overtrædelse inden for EU og over for den samme erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat for at bringe overtrædelser inden for EU til ophør eller forbyde den.

b) Efter dens opfattelse har der ifølge fyldestgørende undersøgelser [...] ikke fundet nogen overtrædelse inden for EU sted.

c) Efter dens opfattelse har den bistandssøgende myndighed ikke givet tilstrækkelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 1[...]4, stk. 1.

d) Den bistandssøgte myndighed har accepteret tilsagn fra den erhvervsdrivende om at bringe overtrædelser inden for EU til ophør inden for en bestemt tidsfrist, og denne tidsfrist er endnu ikke udløbet.

Den bistandssøgte myndighed skal dog efterkomme anmodningen om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12, hvis den erhvervsdrivende undlader at opfylde tilsagnene i henhold til litra d).

[...]

3. Den bistanðssøgte myndighed underretter den bistanðssøgende myndighed og Kommissionen om afvisningen af anmodningen om gensidig bistand og begrundelsen herfor.
4. I tilfælde af uenighed mellem den bistanðssøgende og den bistanðssøgte myndighed [...] **kan** den bistanðssøgende eller den bistanðssøgte myndighed **omgående** henvise sagen til Kommissionen, der omgående afgiver en udtalelse. Hvis sagen ikke henvises til Kommissionen, kan Kommissionen afgive en udtalelse på eget initiativ.
5. Kommissionen overvåger funktionen af mekanismen for gensidig bistand, og om de kompetente myndigheders overholder procedurerne og fristerne for behandling af anmodninger om gensidig bistand. Kommissionen skal have adgang til anmodningerne om gensidig bistand og til de oplysninger og dokumenter, der er udvekslet mellem den bistanðssøgende og den bistanðssøgte myndighed.
6. [...]

KAPITEL IV

[...] UNDERSØGELSES- OG HÅNDHÆVELSESMEKANISME VEDRØRENDE UDBREDTE OVERTRÆDELSER

AFDELING I

[...]

Artikel 15a

Procedure for afgørelser mellem medlemsstater

I sager, der er omhandlet i dette kapitel, handler de berørte kompetente myndigheder ved konsensus.

Artikel 15aa

Generelle principper for samarbejdet

1. Når der er begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse finder sted, skal de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen omgående underrette hinanden og de berørte centrale forbindelseskontorer ved at udsende varslinger i henhold til artikel 34.

2. De kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse, koordinerer deres undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at tackle overtrædelserne. De udveksler omgående alle nødvendige oplysninger og yder hinanden og Kommissionen al nødvendig bistand.
3. De berørte kompetente myndigheder skal sikre, at de nødvendige beviser og oplysninger indsamles, og at der træffes alle nødvendige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe den udbredte overtrædelse til ophør eller forbyde den.
4. Med forbehold af stk. 2 berøres de berørte kompetente myndigheders gennemførelse af nationale undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter vedrørende den samme overtrædelse og den samme erhvervsdrivende ikke af anvendelsen af denne forordning.
5. Når det er relevant, kan de kompetente myndigheder opfordre Kommissionens tjenestemænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger samt andre foranstaltninger, der er omhandlet i dette kapitel.

Artikel 16

[...] Iværksættelse af koordinerede foranstaltninger og udpegelse af koordinatoren

1. [...]

2. [...].

3. [...]

4. [...]

5. [...]

6. [...]

1. I tilfælde af begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse iværksætter de berørte kompetente myndigheder en koordineret foranstaltning efter indbyrdes aftale. Iværksættelsen af den koordinerede foranstaltning meddeles de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af den koordinerede foranstaltning, og Kommissionen.

2. De kompetente myndigheder, der er berørt af den formodede udbredte overtrædelse, udpeger indbyrdes en kompetent myndighed til at påtage sig rollen som koordinator. Hvis der ikke kan opnås enighed om koordinatoren, opfordrer de kompetente myndigheder Kommissionen til at påtage sig rollen som koordinator. Hvis Kommissionen afviser at påtage sig rollen som koordinator, kan de berørte kompetente myndigheder beslutte at afslutte den koordinerede foranstaltning og fortsætte med deres nationale håndhævelsesforanstaltninger for at tackle den udbredte overtrædelse, eventuelt under anvendelse af mekanismen for gensidig bistand som omhandlet i kapitel III.
3. Hvis Kommissionen har begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse har skadet, skader eller sandsynligvis vil skade forbrugerne i mindst tre fjerdedele af medlemsstaterne, der tilsammen tegner sig for mindst tre fjerdedele af EU's befolkning, underretter den i henhold til artikel 34 straks de kompetente myndigheder og det centrale forbindelseskantor, der er berørt af den påståede overtrædelse. Kommissionen angiver i underretningen begrundelsen for en eventuel koordineret foranstaltning. De berørte kompetente myndigheder gennemfører på baggrund af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for dem, fyldestgørende undersøgelser. Hvis disse undersøgelser viser, at der eventuelt finder en overtrædelse sted, iværksætter de kompetente myndigheder, der er berørt af overtrædelsen, en koordineret foranstaltning i overensstemmelse med stk. 1.
4. En koordineret foranstaltning, der iværksættes efter Kommissionens underretning som omhandlet i stk. 3, koordineres af Kommissionen.

- 5. En kompetent myndighed tilslutter sig en koordineret foranstaltning, hvis det under den koordinerede foranstaltning viser sig, at den er berørt af den udbredte overtrædelse.**

Artikel 16a

Afvisning af at deltage i en koordineret foranstaltning

- 1. En kompetent myndighed kan afvise at deltage i den koordinerede foranstaltning af en af følgende grunde:**
- a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag, der er afsagt en dom eller indgået retsforlig vedrørende den samme overtrædelse mod den samme erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat.**
 - b) Udøvelsen af de nødvendige undersøgelses- eller håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt eller der er truffet en administrativ afgørelse vedrørende den samme overtrædelse i forhold til den samme erhvervsdrivende i den pågældende medlemsstat for at bringe den udbredte overtrædelse til ophør eller forbyde den.**
 - c) Efter fyldestgørende undersøgelser står det klart, at den faktiske eller potentielle indvirkning på forbrugerne af den påståede overtrædelse i dens medlemsstat er ubetydelig, og at der ikke er behov for, at den kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.**
 - d) Den kompetente myndighed har accepteret tilsagn fra den erhvervsdrivende om at bringe den udbredte overtrædelse til ophør i dens medlemsstat, og disse tilsagn er blevet opfyldt, og der er ikke behov for, at den kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.**

- 2. Hvis en kompetent myndighed afviser at deltage i den koordinerede foranstaltning i henhold til stk. 1, underretter den omgående Kommissionen, de centrale forbindelseskontorer og de andre berørte kompetente myndigheder om sin beslutning, angiver grundene hertil og fremlægger den nødvendige dokumentation.**

Artikel 17

Undersøgelserforanstaltninger i forbindelse med koordinerede foranstaltninger

1. [...] De berørte kompetente myndigheder sikrer, at undersøgelser og inspektioner gennemføres **effektivt, virkningsfuldt og på en koordineret måde, og de skal navnlig tilstræbe at gennemføre undersøgelser og inspektioner** [...] samtidigt.
 2. [...].
- 2a. Mekanismen for gensidig bistand som omhandlet i kapitel III kan anvendes, hvis det er nødvendigt, navnlig med henblik på at indsamle bevismateriale og oplysninger fra andre medlemsstater end de medlemsstater, der er berørt af den koordinerede foranstaltning, eller for at sikre, at den berørte erhvervsdrivende ikke omgår håndhævelsesforanstaltningerne.**

3. **Når det er relevant, fremlægger** de berørte kompetente myndigheder [...] resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte overtrædelse i en fælles holdning, som de når til enighed om indbyrdes.

3a. Medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder, meddeler koordinatoren den fælles holdning til den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, og som skal have mulighed for at blive hørt om de spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.

4. Når det er relevant, kan de berørte kompetente myndigheder [...] offentliggøre den fælles holdning eller dele heraf på deres websted, og [...] Kommission[...] **kan offentliggøre den fælles holdning på sit** websted, **hvis de berørte kompetente myndigheder anmoder herom** [...], jf. dog reglerne om tavshedspligt i artikel 41.

Artikel 18

[...]Forpligtelser

1. De berørte kompetente myndigheder kan opfordre den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den **udbredte** overtrædelse, [...] til **inden for en bestemt frist** at give tilsagn om at ophøre med overtrædelsen [...]. Den erhvervsdrivende kan også på eget initiativ give tilsagn om at ophøre med overtrædelsen [...].

2. [...]

2a. Når det er relevant, kan de berørte kompetente myndigheder offentliggøre de tilsagn, den erhvervsdrivende har givet, på deres websted, eller Kommission kan i givet fald offentliggøre de afgivne tilsagn på sit websted, hvis de berørte kompetente myndigheder anmoder herom, jf. dog reglerne om tavshedspligt i artikel 41 [...].

3. De berørte kompetente myndigheder [...] **vurderer de foreslåede tilsagn og meddeler den erhvervsdrivende resultatet af vurderingen. Hvis tilsagnene er tilstrækkelige og forholdsmæssige med henblik på til at bringe overtrædelsen til ophør, accepterer de kompetente myndigheder dem og fastsætter en frist for opfyldelsen af tilsagnene.**

4. De [...] berørte kompetente myndigheder overvåger opfyldelsen af tilsagnene. De sikrer navnlig, at den pågældende erhvervsdrivende regelmæssigt aflægger rapport til koordinatoren om, hvilke fremskridt der gøres med opfyldelsen af tilsagnene. De kompetente myndigheder kan, hvor det er relevant, høre forbrugerorganisationer og eksperter for at kontrollere, om de skridt, den erhvervsdrivende har taget, er i overensstemmelse med tilsagnene.
5. [...]

Artikel 18a

Håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede foranstaltninger

1. De berørte kompetente myndigheder træffer inden for deres jurisdiktion alle de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at bringe den udbredte overtrædelse til ophør eller forbyde den, over for den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse. Når det er relevant, pålægger de den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse, bøder eller tvangsbøder.

- 2. Håndhævelsesforanstaltninger som omhandlet i stk. 1 træffes på en effektiv, virkningsfuld og koordineret måde for at bringe den udbredte overtrædelse til ophør eller forbyde den. De berørte kompetente myndigheder tilstræber at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i de medlemsstater, der er berørt af den udbredte overtrædelse.**

Artikel 19

Afslutning af de koordinerede foranstaltninger

- 1. Den koordinerede foranstaltning afsluttes, hvis de berørte kompetente myndigheder konkluderer, at den udbredte overtrædelse er ophørt eller er blevet forbudt i alle berørte medlemsstater, eller at der ikke har fundet nogen udbredt overtrædelse sted.**
- 2. Den koordinerede foranstaltning afsluttes, hvis Kommissionen afviser at påtage sig rollen som koordinator i henhold til artikel 16, stk. 2, og de berørte kompetente myndigheder beslutter at afslutte den koordinerede foranstaltning.**
- 3. [...] Koordinatoren eller en af de berørte kompetente myndigheder underretter i tilfælde, hvor den koordinerede foranstaltning blev afsluttet i henhold til stk. 2, [...] omgående Kommissionen, de berørte centrale forbindelseskontorer og de berørte kompetente myndigheder [...] om afslutningen af den koordinerede foranstaltning [...].**

Artikel 20

[...]

Afdeling II udgår.

AFDELING III

[...]

Artikel 28

[...]

Koordinatorens rolle

1. Koordinatoren, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 16 [...] eller [...] **36a**, skal navnlig:
 - a) sikre, at alle berørte kompetente myndigheder og Kommissionen orienteres behørigt og rettidigt om de fremskridt, der gøres med håndhævelsesforanstaltningen, de forventede næste skridt og de foranstaltninger, der skal vedtages
 - b) koordinere **og følge de** undersøgelses[...]foranstaltninger, der [...] **træffes** af de berørte kompetente myndigheder [...]
 - c) koordinere forberedelsen og udvekslingen af alle nødvendige dokumenter mellem de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen
 - d) holde kontakt med den erhvervsdrivende og andre parter, der er berørt af [...] undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder og [...] **koordinatoren**
 - e) koordinere de berørte kompetente myndigheders vurdering, høringer og overvågning samt andre skridt, der er nødvendige for at opfylde tilsagnene fra de pågældende erhvervsdrivende

- f) koordinere [...] de håndhævelsesforanstaltninger, der er vedtaget af de berørte kompetente myndigheder [...]
- g) koordinere anmodninger om gensidig bistand fra de berørte kompetente myndigheder som omhandlet i kapitel III.

2. Koordinatoren er ikke ansvarlig for handlinger eller undladelser begået af de berørte kompetente myndigheder, når de anvender de beføjelser, der er fastsat i artikel 8.

2a. Hvis de koordinerede aktioner vedrører udbredte overtrædelser af EU-lovgivningen som omhandlet i artikel 2, stk. 6, opfordrer koordinatoren Den Europæiske Banktilsynsmyndighed til at påtage sig en observatørrolle.

Artikel 30

[...] **Sprogordninger**

- 1. [...]
- 2. [...]

3. De sprog, der skal anvendes af de kompetente myndigheder [...] i underretninger og alle meddelelser vedrørende koordinerede foranstaltninger [...] og samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder som omhandlet i dette kapitel, aftales mellem de berørte kompetente myndigheder [...].
4. Hvis der ikke kan opnås enighed **mellem de berørte kompetente myndigheder**, sendes underretninger og andre meddelelser på det officielle sprog i den medlemsstat, der har udsendt underretningen eller meddelelsen. I så fald sørger hver berørt kompetent myndighed **om nødvendigt** for [...] oversættelser af underretninger, meddelelser og andre dokumenter, den modtager fra andre kompetente myndigheder.
5. [...]

[...]

[...]

Artikel 31

[...] **Sprogordninger for kommunikation med** erhvervsdrivende

1. [...]
2. [...]
3. [...]

I forbindelse med de procedurer, der er fastsat i dette kapitel, har den erhvervsdrivende ret til at kommunikere på det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes til officielle formål i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret eller har bopæl.

Artikel 32

[...]

KAPITEL V

[...] AKTIVITETER PÅ EU-PLAN

Artikel 33

[...]

Artikel 34

Varslinger [...]

1. En kompetent myndighed underretter omgående Kommissionen og andre **berørte** kompetente myndigheder, hvis der er begrundet mistanke om, at der finder en **overtrædelse inden for EU eller en udbredt** overtrædelse sted på dens område, som kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater ("varsling") [...].
2. Kommissionen underretter omgående de berørte kompetente myndigheder om enhver begrundet mistanke om, at der har fundet en **udbredt** overtrædelse sted [...] i mindst **tre** medlemsstater ("varsling") [...].

3. I en varsling giver den kompetente myndighed eller Kommissionen navnlig følgende oplysninger om den formodede overtrædelse, hvis der foreligger:
- a) en beskrivelse af den handling eller undladelse, der udgør overtrædelsen
 - b) den vare eller tjenesteydelse, der er berørt af overtrædelsen
 - c) de medlemsstater, der er eller kan være berørt af overtrædelsen
 - d) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for eller mistænkes for at være ansvarlig for overtrædelsen
 - e) retsgrundlaget for eventuelle foranstaltninger med henvisning til national ret og tilsvarende bestemmelser i EU-retsakterne i bilaget til denne forordning
 - f) [...] **beskrivelsen** af og status for retssager, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger i forbindelse med overtrædelsen og datoerne for dem og deres varighed
 - g) [...]
 - h) de kompetente myndigheder, der gennemfører retssager og andre foranstaltninger.
 - i) [...].
4. I en varsling [...] kan den kompetente myndighed eller Kommissionen bede [...] berørte kompetente myndigheder **og centrale forbindelseskontorer i andre medlemsstater** og Kommissionen om **på baggrund af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for de berørte kompetente myndigheder eller Kommissionen**, at undersøge, om der [...] finder tilsvarende formodede overtrædelser **inden for EU eller udbredte** overtrædelser sted på andre medlemsstaters område, eller om der allerede er truffet håndhævelsesforanstaltninger over for sådanne overtrædelser i andre medlemsstater. Disse kompetente myndigheder og Kommissionen besvarer omgående anmodningen.

5. [...]

6. [...]

Artikel 35

[...] Eksterne varslinger

1. **Medlemsstaterne kan give** de udpegede organer, [...] de europæiske forbrugercentre, [...] forbrugerorganisationer og -sammenslutninger og, **hvis det er relevant**, [...] erhvervssammenslutninger med relevant ekspertise [...] ret **til at underrette de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater og Kommissionen om formodede overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser og give dem de tilgængelige oplysninger, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3 ("ekstern varsling")**. Medlemsstaterne underretter omgående Kommissionen om **listen over** disse enheder **og enhver ændring heraf**.
2. Kommissionen kan **efter en høring af medlemsstaterne** [...] **give** [...] **sammenslutninger** [...], der repræsenterer forbrugerinteresser og, **hvis det er relevant**, erhvervsinteresser på EU-plan, ret **til at foretage eksterne varslinger** [...].

3. [...]
4. [...] De kompetente myndigheder er ikke forpligtet til at indlede en procedure eller træffe andre foranstaltninger som reaktion på **en ekstern varsling** [...] [...].
5. [...]

Artikel 36

[...]

1. [...]

[...]

2. [...]

Artikel 36a

Samordnede undersøgelser af forbrugermarkederne

1. De kompetente myndigheder kan beslutte at foretage en samlet undersøgelse af forbrugermarkederne ("kontrolaktion") for at kontrollere overholdelsen af den EU-lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, og/eller opdage overtrædelser. Medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder, koordineres kontrolaktioner af Kommissionen.
2. Ved gennemførelsen af kontrolaktioner kan de involverede kompetente myndigheder gøre effektiv brug af undersøgelsesbeføjelserne i artikel 8 og andre beføjelser, der er tillagt dem ved national ret.

3. De kompetente myndigheder kan opfordre udpegede organer, Kommissionens tjenestemænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i kontrolaktioner.

Kapitel VI

[...]

Artikel 37

Koordinering af andre aktiviteter, der bidrager til [...] undersøgelse og håndhævelse

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå målet for denne forordning, kan medlemsstaterne orientere [...] hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter på følgende områder:
 - a) uddannelse af embedsmænd, som beskæftiger sig med [...] denne forordnings anvendelse
 - b) indsamling, klassificering og udveksling af data om forbrugerklager
 - ba) bedste praksis inden for undersøgelses- og håndhævelsesmetoder**
 - c) udvikling af sektorspecifikke netværk af kompetente embedsmænd
 - d) udvikling af informations- og kommunikationsredskaber [...].
 - e) [...]

f) [...].

2. **I det omfang det er nødvendigt for at nå målet for denne forordning**, kan medlemsstaterne koordinere [...] og i fællesskab tilrettelægge [...] aktiviteter **på de områder**, der er omhandlet i stk. 1.
3. [...].
4. [...]

Artikel 38

Udveksling af embedsmænd mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder kan deltage i ordninger for udveksling af kompetente embedsmænd fra andre medlemsstater for at forbedre samarbejdet. De kompetente myndigheder træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sætte kompetente embedsmænd fra andre medlemsstater i stand til at spille en effektiv rolle i den kompetente myndigheds aktiviteter. Med henblik herpå får disse embedsmænd beføjelse til at varetage de opgaver, som den kompetente værtsmyndighed overdrager dem, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love.

2. Under udvekslingsopholdet har den kompetente embedsmand samme civil- og strafferetlige ansvar som den kompetente værtsmyndigheds embedsmænd. De kompetente embedsmænd fra andre medlemsstater skal overholde faglige standarder og [...] den kompetente værtsmyndigheds relevante interne adfærdsregler. Disse regler sikrer navnlig beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, god forvaltningsskik og overholdelse af reglerne om fortrolige oplysninger og tavshedspligt, jf. artikel 41.

Artikel 39

[...]

1. [...]

[...]

2. [...]

3. [...]

Artikel 40

Internationalt samarbejde

1. **I det omfang det er nødvendigt for at nå målet for denne forordning**, [...] samarbejder EU med tredjelande og med kompetente internationale organisationer på de områder, der er omfattet af denne forordning, for at beskytte forbrugernes interesser. Samarbejdsforanstaltningerne, herunder indførelse af ordninger for gensidig bistand, udveksling af fortrolige oplysninger og programmer for udveksling af personale, kan gøres til genstand for aftaler mellem EU og de berørte tredjelande.
2. Aftaler, som er indgået mellem EU og tredjelande vedrørende samarbejde og gensidig bistand med henblik på at beskytte og fremme forbrugernes interesser [...], skal være **i overensstemmelse med de relevante databeskyttelsesregler, der er gældende for overførsel af personoplysninger til tredjelande**.

3. Kompetente myndigheder, som modtager oplysninger fra en myndighed i et tredjeland, **som er relevante for kompetente myndigheder i andre medlemsstater**, videregiver disse oplysninger til de **pågældende** relevante kompetente myndigheder [...], i det omfang dette er tilladt i henhold til bilaterale bistandsaftaler med tredjelandet og er i overensstemmelse med EU-rettens bestemmelser om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.
4. Oplysninger, som videregives i henhold til denne forordning, kan også videregives til en myndighed i et tredjeland af en kompetent myndighed i henhold til en bilateral bistandsaftale med tredjelandet, såfremt der er indhentet [...] **tilladelse** fra den kompetente myndighed, som oprindeligt videregav oplysningerne, og videregivelsen er i overensstemmelse med EU-rettens bestemmelser om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

KAPITEL VII

[...] **FÆLLES ORDNINGER**

Artikel 41

Anvendelse af oplysninger og tavshedspligt

1. Oplysninger, der er indsamlet **af, eller** [...] som videregives til de kompetente myndigheder og Kommissionen **ved anvendelse af denne forordning**, må kun anvendes [...] til at sikre overholdelsen af den **EU**-lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser.

2. Oplysninger, der indsamles eller videregives i henhold til stk. 1, er fortrolige og anvendes og offentliggøres i overensstemmelse med EU-lovgivningen og under behørig hensyntagen til [...]:
- a) [...]
 - b) [...] en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder forretningshemmeligheder og intellektuelle ejendomsrettigheder [...].
 - c) [...]
 - d) [...].
3. [...] Med forbehold af stk. [...] 1 kan de kompetente myndigheder efter forudgående høring af den kompetente myndighed, som tilvejebragte oplysningerne, [...] offentliggøre de nødvendige oplysninger med henblik på:
- a) at bevise overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser
 - b) at bringe overtrædelser inden for EU eller udbredte overtrædelser til ophør eller forbyde dem.

Artikel 42

Anvendelse af bevismateriale og undersøgelsesresultater

[...] De kompetente myndigheder kan **som bevismateriale i forbindelse med procedurer indledt ved anvendelse af denne forordning** anvende alle oplysninger, dokumenter, resultater, erklæringer, bekræftede genparter eller efterretninger, der er [...] tilvejebragt **af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat i henhold til artikel 8 og 9, og** videregivet [...] **i overensstemmelse med denne forordning**, uanset deres format og det medium, de er lagret på, **på samme grundlag som tilsvarende bevismateriale, der er opnået i deres egen medlemsstat, i det omfang det er i overensstemmelse med de nationale procedureregler i den medlemsstat, hvor sagen indledes.**

2. [...]

Elektronisk database [...]

1. Kommissionen opretter og vedligeholder den nødvendige elektroniske database **for al kommunikation mellem kompetente myndigheder, centrale forbindelseskontorer og Kommissionen i henhold til denne forordning [...]. Al information, der sendes via den elektroniske database,** lagres og behandles **i den elektroniske database [...].** De kompetente myndigheder og Kommissionen har mulighed for at konsultere databasen.
2. Oplysninger fra [...] enheder, **der har ret til at foretage en ekstern varsling i henhold til artikel 35, stk. 1 og 2,** [...] lagres og behandles i den elektroniske database, men disse [...] enheder [...] har ikke adgang til denne database.
3. De lagrede data vedrørende en overtrædelse [...] **opbevares ikke i databasen længere end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet og behandlet, men ikke længere end fem år efter den dato [...],** hvor:

- a) [...]
 - b) [...] **koordinatoren** i henhold til artikel 19, **stk. 1**, [...] underretter om **afslutningen af den koordinerede foranstaltning**
 - c) [...]
 - d) oplysningerne blev indlæst i databasen i alle andre tilfælde.
4. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige til implementering af databasen, navnlig de trin i arbejdsprocedurerne, der er nødvendige for at implementere de forskellige procedurer, som er omfattet af denne forordning, og de standardformularer, der skal anvendes. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 44

Afkald på godtgørelse af udgifter

- 1.** Medlemsstaterne giver afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med denne forordnings anvendelse.

2. [...] **Med forbehold af stk. 1** hæfter den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, **hvis den handler efter en anmodning i henhold til artikel 12**, [...] fortsat over for den bistandssøgte myndigheds medlemsstat for omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som er blevet afvist og erklæret ubegrundede af en domstol, for så vidt angår substansen i den pågældende overtrædelse.

Artikel 45

[...] **Prioritering af håndhævelse** [...]

1. Hvert andet år fra den xx/xx/20xx [datoen for denne forordnings ikrafttræden] [...] **udveksler** [...] medlemsstaterne **indbyrdes og med Kommissionen oplysninger om toårige håndhævelses**[...] **prioriteter vedrørende denne forordnings anvendelse** [...]. Håndhævelses**prioriteterne** [...] skal, **i det omfang de er tilgængelige**, [...] omfatte:
 - a) oplysninger om markedstendenser, der kan påvirke forbrugernes interesser i deres medlemsstater **og** [...] andre medlemsstater
 - b) [...] en oversigt over foranstaltninger, **som er gennemført** inden for rammerne af denne forordning **igennem de seneste to år, navnlig** [...] **undersøgelses-** og håndhævelsesaktiviteter [...]

- c) **kortfattede** oplysninger om de kompetente myndigheders organisation, beføjelser og ansvar **med henblik på denne forordnings anvendelse** [...]
- d) [...] **foreløbige** prioriterede områder for håndhævelsen af den **EU**-lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, i de næste to år i medlemsstaten
- e) de foreslåede prioriterede områder for håndhævelse af den **EU**-lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, **i de næste to år** i hele EU. [...]
- f) [...]
- g) [...].

2. Hvis der sker væsentlige ændringer i forholdene eller markedsvilkårene i de to år, der følger efter fremlæggelsen af de [...] sidste håndhævelses**prioriteter** [...], [...] **opdaterer medlemsstaterne deres håndhævelsesprioriteter** [...].

2a. Kommissionen sammenfatter de oplysninger, der tilvejebringes i henhold til stk. 1, og rapporterer hvert år til det i artikel 48 omhandlede udvalg for at lette prioriteringen af foranstaltningerne i denne forordning, udvekslingen af bedste praksis og benchmarking, navnlig med henblik på udvikling af kapacitetsopbyggende aktiviteter.

Artikel 46

[...]

Artikel 47

[...]

[...]

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 49

Meddelelser

Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager, eller til aftaler vedrørende andet end enkelttilfælde, som de indgår om forhold omfattet af denne forordning.

Artikel 50

Evaluering

Kommissionen forelægger senest den [xx/xx/20xx, dog inden syv år fra forordningens anvendelse] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Rapporten skal indeholde en evaluering af anvendelsen af forordningen, herunder en vurdering af effektiviteten af håndhævelsen af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser i henhold til denne forordning, og bl.a. en undersøgelse af, hvordan de erhvervsdrivendes overholdelse af den lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, har udviklet sig på de vigtigste forbrugermarkeder, der er berørt af grænseoverskridende handel.

Artikel 51

[...]

[...]

Artikel 52

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2006/2004 ophæves fra og med [nærværende forordnings anvendelsesdato].

Artikel 53

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning anvendes fra [...] **to** år efter datoen for dens ikrafttræden].

[...]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Direktiver og forordninger, der er nævnt i artikel 3, litra a)

1. Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).
2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27).
3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).
4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).
5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler: artikel 86-100 (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).
6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation): artikel 13 (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).
8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).
9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).
10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).
11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21): artikel 1, artikel 2, stk. 2, litra c), og artikel 4-8.
12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36): artikel 20.

13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).
14. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).
15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3): artikel 22, 23 og 24.
16. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10).
17. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1): artikel 9, 10 og 11 og artikel 19-26.
18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).
19. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

20. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).
21. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13.
- 21a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordning om OTB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14 i forordning (EF) nr. 524/2013 om OTB.**
22. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34): artikel 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, kapitel 10 og bilag I og II.
23. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214): artikel 3-18 og artikel 20, stk. 2.

24. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT L 326 af 11.12.2015, s. 1).
-